

DÁŠA ŠKODYOVÁ, PEDAGÓG ROKA

Galileo Galilei povedal: „Nemôžete nikoho nič naučiť. Môžete mu iba pomôcť, aby to sám v sebe našiel.“ Takouto myšlienkou sa riadi naša úžasná pani profesorka, ktorá aj mňa prvé dva ročníky učila fyziku a chémiu, je ňou RNDr. Dáša Škodyová. Okrem toho má „pod palcom“ takmer všetky akcie spolu s medzinárodnými projektami ako Socrates, Comenius a Leonardo da Vinci. Aj vďaka tomu bola jedna z vyznamenaných učiteľov a získala plaketu Sophista pro regione, teda učiteľ múdrosti pre región. Pri tejto príležitosti sme sa rozhodli pani profesorku oslovit' a položiť jej pár otázok.

FON: Dobrý deň pani profesorka! Ďakujem Vám za Váš vzácny čas a som rád, že ste rozhovor poskytli práve mne. :) Ste pripravená?

PP: Samozrejme. Spomínam si, že presne pred 14 rokmi som poskytla rozhovor žiakom, v tom čase tretiačkam. História sa opakuje, a aj vy ste práve teraz tretiak. Keď som si ten rozhovor prečítala po toľkých rokoch, tak som zistila, že som prešla dlhú cestu. Ale niečo sa nezmenilo. A to sen byť učiteľkou, a byť pedagógom vo svojom srdci.

FON: A to je veľmi vzácné! Čo ma privádza k ďalšej otázke. Čo ste očakávali od učiteľského povolania? Čo pre Vás znamená BYŤ ODBORNÍKOM?

PP: Nevie, čo som očakávala

od povolania učiteľky v tom čase, keď som si ho zvolila, ale viem, že byť pedagógom, učiteľom je veľká výzva. Byť odborníkom - v mojom prípade dokázať vysvetliť fyziku a chémiu „hravou“ formou je niečo, čo považujem za štandard. Aj keď sa každý deň učím. Ale kladiem si aj iné otázky. Čo môžem urobiť okrem toho, že som kvalifikovanou učiteľkou? Môžem byť aj partnerom žiakom? Dokážem učiť bez prežívania? Môžem byť človekom, ktorý vypočuje, toleruje a trávi so žiakmi svoj voľný čas? Môžem, ak viem dať priestor dôvere. A to je niečo, čo je mimo bežnej pedagogickej povinnosti. A to je niečo, čo je ťažké. Ale ľahké veci som nikdy nemala rada. Byť učiteľom, znamená byť aj žiakom. Každý deň sa učíme navzájom, obohacujeme sa.

FON: Ak by som sa ešte mohol spýtať, čo Vás naplňa? Čo máte na svojej profesii najradšej?

PP: Pociť, keď máme po úspešnej akcii a žiaci plánujú ďalšiu. Pohľad na žiakov, keď sme so zahraničnými partnermi, všetci komunikujú a zabávajú sa. Pociť hrdosti, keď vidím, ako odchádzajú ďalší absolventi do „dospeláckeho“ života. A pociť radosti, keď pred dverami kabinetu stoja absolventi na pár slov.

FON: Samozrejme všetko má svoje klady a svoje zápory. S čím zápasíte?

DÁŠA ŠKODYOVÁ, BIBIANA MACKOVÁ